

Patma, kjer je menda živel sv. evangelist Janez in pisal svoja skrivna razodenja, in kmalu nam izginejo v večernem mraku zadnji sporadski otoki in v daljavi visoke maloazijske gore izpred očíj.

Prihodnje jutro in sledeče tri dni bi bilo zastonj moje oko iskalo suhe zemlje; neslo nas je širno Sredozemsko Morje na svojem hrbtu in plavali smo počasno in mirno dalje proti jugovzhodu. Le malokje se je videla kaka trgovska ladja, koja je zapustivši Sueški prekop ali pristanišče bajrutsko brodila nam nasproti ali križala nam pot. Tu pa tam so se videla krdela lastovk in žrjavov, katera so bila na dolgi poti iz naših že mrzlih v gorke afrikanske kraje. Četa taciuh utrujenih žerjavov se nam usede neki dan po jadrnikih in ranjah; da celo na krovu jih ni bilo strah iskati si počitka. Žerjav pomorščaku prinese srečo; pustimo jih tedaj, da se spočijejo in kmalu se vzdigne zopet vsa četa ter odplava dalje proti jugu, kakor bi nam hoteli kazati pot, kam nam je jadrati.

19. septembra dopoludné prikaže se nam nizko obročje afrikansko pri Port-Saidu, kjer vržemo sidro popoludne in urno odobrimo program našemu tamošnjemu bivanju.

Moja vas.

O polnoči vid plava mi
Po rojstveni vasi —
Oj mirno med višavami
Ta moja vas leži!

Pokojno v njej ljudje živé —
Nikjer jih blažjih ni;
Za tó sreé, težkó sreé
Nikjer jih dražjih ni!

Sém sapa ni zavéla še
Mehkužnega svetá,
Kreposti ni jim vzela še
Vmorila ne duhá!

Obupa prost dviguje se —
Pokòj krasán je tú;
Z veseljem napolnjuje se —
O jadu ni sledú!

Zató pa, vas, Bog te varúj,
Pogube in nezgod!
Bog živi te, Bog ti darúj
Radóstij in dobrot!

—b—

